

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

11 februarie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte

Nicolae Gordilă,

Judecători

Iurie Diaconu, Elena Covalenco,

examinînd, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de procuror împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 01 octombrie 2014, în privința inculpatului

Diadic Virgiliu Ion, născut la 12 septembrie 1994 în s. Petrușeni, r-nul Rîșcani, locuitor al r-nului Sîngerei, or. Biruința, str. 1 mai 12, cetățean al R. Moldova, fără antecedente penale;

Termenul de examinare a cauzei
în instanța de fond: 05 octombrie 2012 – 20 februarie 2014,
în instanța de apel: 01 aprilie – 01 octombrie 2014,
în instanța de recurs 17 decembrie 2014 – 11 februarie 2015;

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Sîngerei din 20 februarie 2014, Diadic Virgiliu a fost condamnat în baza art. 264 alin. (4) Cod penal la 4 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 4 ani.

Conform art. 90 Cod penal, i-a fost suspendată condiționat executarea pedepsei pe un termen de probă de 2 ani.

De la inculpat s-a încasat în beneficiul succesorului victimei, Nina Savca, prejudiciul material de 33.358,36 lei și moral de 200.000 lei.

2. Instanța de fond a constatat că la 16.06.2012, aproximativ orele 01:30, Diadic V., conducînd în stare de ebrietate motocicleta de model „IJ Planeta 4”, fără nr. de înmatriculare, pe traseul dintre s. Alexandreni - Țîplițești spre s. Alexandreni, r-nul Sîngerei, nu a respectat cerințele pct.10.2 lit. a) sin Regulamentul circulației rutiere, ce stabilește că persoana care conduce un autovehicul trebuie să posede și, la cererea lucrătorului de poliție, este obligată să înmîneze pentru control permisul de conducere pe numele său, valabil pentru categoria din care face parte autovehiculul condus, pct. 14 lit. a), ce stabilește că conducătorul de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate, pct. 42 alin. 1, ce statuează că determinarea benzilor de circulație se efectuează prin marcaj sau indicatoare rutiere 5.37.1 - 5.41.3, iar în lipsa acestora - de

către conducătorii vehiculelor, ținând cont de lățimea carosabilului, gabaritele vehiculelor și intervalele de siguranță necesar și, alin. 2 al aceluiași punct, ce stabilește, că în afara localităților conducătorii trebuie să conducă vehiculele cât mai aproape de marginea dreaptă a carosabilului și pct. 45 alin. 1 lit. a), b), c), d), alin. 2, ce stabilește că conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de următorii factori: starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția, dexteritatea în conducere care i-a permite să prevadă situațiile periculoase, starea tehnică a vehiculului și particularitățile încărcăturii, situația rutieră, iar în cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului și a tamponat motocicletă de model „MT”, nr. de înmatriculare FRAA 933, condusă de Mihail Savca, care se deplasa pe banda opusă la întîmpinare.

În rezultatul accidentului rutier, Mihail Savca a primit vătămări corporale grave periculoase pentru viață, în rezultatul cărora a decedat pe loc.

Pasagerii motocicletei de model „IJ Planeta 4”, Denis Guzun și Roman Sveleba, au primit vătămări corporale ușoare.

Instanța a statuat că inculpatul a recunoscut vina, cu excepția circumstanței imputate că, la momentul săvîrșirii accidentului rutier, se afla în stare de ebrietate și a declarat că nu a observat motocicletă pe care a tamponat-o, și-a pierdut cunoștința fiind internat cu vătămări corporale medii.

Partea vătămată D. Guzun, a declarat că la 15.06.2012, seara împreună cu R. Sveleba și Diadic V., cu motocicletă ultimului au plecat la discotecă în s. Țiplețești, unde s-a distrat pînă pe la orele 24. La discotecă toți au servit bere. În drum spre casă, fiind ca pasager, a simțit o lovitură, după ce și-a pierdut cunoștința.

Ardeleanu Ion a relatat că se deplasa ca pasager cu Savca Mihail după orele 24.00, dar becul de iluminare de la motocicletă era defectat și nu ardea. A simțit o lovitură și și-a pierdut cunoștința.

Instanța de judecată a respins afirmațiile inculpatului că la momentul săvîrșirii accidentului rutier nu se afla în stare de ebrietate, deoarece acest fapt a fost confirmat prin fișa medicală a bolnavului de staționar pe numele lui Diadic Virgiliu, anexată la dosar, precum și prin declarațiile martorilor D. Guzun și R. Sveleba.

Instanța a încadrat acțiunile lui în baza art. 264 alin. (4) Cod penal, ca încălcarea regulilor de securitate sau de exploatare a mijlocului de transport de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență decesul unei persoane, săvîrșită în stare de ebrietate.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont că inculpatul s-a căint sincer de cele comise, că are o vîrstă minoră, este la prima abatere, are loc permanent de trai și de lucru, este caracterizat pozitiv, are intenția de a recupera paguba propunînd-i succesorului victimei o sumă de bani, că victima Savca Mihail conducea motocicleta defectată fără becul de iluminare pe timp de noapte și a concluzionat că corectarea și reeducarea lui este posibilă fără izolarea de societate, dispunîndu-se suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate, conform prevederilor art. 90 Cod penal.

3. Procurorul a declarat apel, solicitînd casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care inculpatul să fie condamnat în baza art. 264 alin. (4) Cod penal la 4 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip deschis.

Apelantul a invocat că gradul prejudiciabil al infracțiunii date este determinat de faptul că prin conținutul său mijlocul de transport constituie un izvor de pericol sporit, și astfel conducătorul nu respectă prevederile regulilor de securitate a circulației sau de

exploatare a mijloacelor de transport și, ca rezultat, cauzează prejudicii sănătății, vieții, patrimoniului altor persoane. Este indignant faptul că inculpatul nu a întreprins nici o măsură de evitare a accidentului rutier, manifestând o atitudine abuzivă și criminală referitor la executarea strictă a obligațiilor sale de conducător auto prescrise de regulamentul circulației rutiere, cu atât mai mult că, inculpatul nu a respectat cerințele pct. 10.2 lit. a) din Regulamentul circulației rutiere aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr. 357 din 13.05.2009, ce stabilește că persoana care conduce un autovehicul trebuie să posede și, la cererea lucrătorului de poliție, este obligată să înmâneze pentru control permisul de conducere perfectat pe numele său, valabil pentru categoria (subcategoria) din care face parte autovehiculul condus, pct. 14 lit. a) ce stabilește că conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate, a ieșit pe contrasens și ca rezultat a tamponat celălalt vehicul, în urma căruia a decedat o persoană și una alte au primit vătămări corporale ușoare.

3.1 Inculpatul la fel a declarat apel, solicitând casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie condamnat în baza art. 264 alin. (3) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art. 79 Cod penal, la muncă neremunerată în folosul comunității.

Apelantul a indicat că instanța incorect a calificat acțiunile lui în baza art. 264 alin. (4) Cod penal, deoarece nu a fost demonstrat că la momentul accidentului el se afla în stare de ebrietate. Martorii R. Sveleba și D. Guzun au indicat că el a consumat 100-130 g. de vin alb și atât. Nu ține minte circumstanțele zilei în care a avut loc accidentul, deoarece în urma acestuia a suferit traumă cranio-cerebrală.

Acuzarea a prezentat ca probă un certificat eliberat de Dispensarul Republican de Narcologie, sub nr. 01-12/975, din 27.06.2012. Acest act nu are legătură cu Diadic Virgiliu, a.n. 12.09.1994, deoarece în el este indicat cet. Dediu Vergil, a.n. 1993. Astfel acest certificat nu este o probă veridică.

La dosar lipsesc probe ce ar confirma legalitatea, veridicitatea și transparența procedurii de testare alcoolscoptică, după cum prevede Hotărârea Guvernului nr. 296 din 16.04.2009 cu privire la aprobarea Regulamentului privind modul de testare alcoolscoptică și examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate și natura ei.

Au fost încălcate prevederile Ordinului MS nr. 80 din 20.03.2009 cu privire la recoltarea și analiza probelor biologice pentru stabilirea alcoolemiei, consumului de droguri și de alte substanțe psihotrope, de medicamente cu efecte similare acestora.

Astfel, nu se cunoaște în ce mod au fost recoltate probele biologice de la el și dacă acestea au fost sigilate.

În asemenea situație, instanța urma să excludă din lista de probe certificatul menționat.

Minoratul este o circumstanță excepțională. Conform art. 78 alin. (5) Cod penal, dacă există circumstanțe atenuante excepționale, pedeapsa poate fi aplicată conform prevederilor art.79 Cod penal.

Este prezentă și vina victimei M. Savca, care conducea motocicletă de model „MT Dnepr 11” fără iluminare, pe timp de noapte, după cum este indicat în pct. 5 și 8 din raportul de expertiză autotehnică nr. 1903 din 26.11.2013. Aceste circumstanțe au și provocat accidentul rutier.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 01 octombrie 2014, apelul procurorului fost respins ca nefondat.

Apelul inculpatului a fost admis, casată parțial sentința, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărâre.

Diadic V. a fost condamnat în baza art. 264 alin. (3) lit. b), 70 alin. (3) Cod penal la 3 ani și 6 luni închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 4 ani.

Conform art. 90 Cod penal, i-a fost suspendată condiționat executarea pedepsei cu închisoare pe un termen de probă de 2 ani.

În rest, sentința a fost menținută.

Instanța de apel a statuat lipsa probelor ce ar demonstra conducerea de către inculpat a mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică. Certificatul care a servit temei de reîncadrare a acțiunilor inculpatului la faza de urmărire penală de la alin. (3) lit. b) la alin. (4) art. 264 Cod penal nu poate servi drept probă în cauza penală.

În corespundere cu art. 94 alin. (2) pct. 2) Cod de procedură penală, în calitate de probe în procesul penal se admit elementele de fapt de fapt constatate prin intermediul raportului de expertiză. Potrivit art. 94 alin. (1) pct. 8) și alin. (2) Cod de procedură penală, în procesul penal nu pot fi admise și prin urmare urmează a fi excluse din dosar, nefiind prezentate instanței de judecată și nefiind susceptibile de a fi puse la baza sentinței de condamnare, datele obținute cu încălcarea esențială de către OUP a prevederilor Codului de procedură penală.

Or, prin certificatul anexat la dosar, care conține alt nume de familie decât al inculpatului, nu este clară modalitatea prelevării probelor biologice, păstrarea acestora, transmiterea lor spre expertizare, cu atât mai mult rămîne a fi neclară situația, dacă tocmai probele prelevate de la inculpat au constatat obiectul cercetării narcologice și că tocmai rezultatele lor și-au regăsit oglindire în certificatul nominalizat.

În cauza lipsesc date scrise ce ar confirma prelevarea și modalitatea prelevării de la inculpat a probelor biologice, precum și un raport de expertiză narcologică, ce ar demonstra cu certitudine starea de ebrietate și respectiv concentrația alcoolului în sângele inculpatului la momentul producerii impactului rutier, deși în corespundere cu art. 134/12 Cod penal, această concentrație urmează a fi stabilită în cauza penală, pentru a efectua o încadrare juridică corectă a acțiunilor infractorului.

Astfel, în lipsa datelor obiective referitor la starea de ebrietate a inculpatului, este necesar de a-i reîncadra acțiunile de la alin. (4) la alin. (3) lit. b) art. 264 Cod penal, respectînd în acest aspect prevederile art. 8 alin. (3) Cod de procedură penală, potrivit cărora toate dubiile în probarea învinuirii ce nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod, urmează a fi interpretate în favoarea inculpatului.

De altfel, constatarea stării de ebrietate a inculpatului doar în temeiul certificatului anexat la dosar, ar aduce atingere esențială dreptului garantat la apărare și la un proces judiciar echitabil.

Părțile vătămate D. Guzun și R. Sveleba au confirmat consumarea de către inculpat în seara cu pricina pînă la comiterea impactului rutier a băuturilor alcoolice și anume a berii, însă în lipsa unor date obiective, din rîndul celor nominalizate mai sus, este imposibil de a-i reține inculpatului conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică, pentru a nu-i încălca dreptul garantat de art. 6 al Convenției.

Astfel, acțiunile inculpatului urmează a fi încadrate în baza art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, ca încălcarea regulilor de securitate sau de exploatare a mijlocului de transport de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență decesul unei persoane.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont de dispozițiile art. 7, 61 și 75 Cod penal, că inculpatul a comisă infracțiunea din imprudență, este la prima abatere de lege, s-a căit sincer de cele săvîrșite, a recuperat benevol dauna cauzată prin infracțiune, este

caracterizat pozitiv la locul de trai, a comis infracțiunea avînd o vîrstă minoră, care este o circumstanță excepțională a cauzei, ce determină aplicabilitatea în privința lui a prevederilor art. 70 Cod penal.

În acest aspect, cerințele formulate de către acuzatorul de stat privind înăsprirea pentru inculpat a pedepsei penale, rămîn a fi neîntemeiate, or pedeapsa închisorii cu executarea ei în condiții de penitenciar, solicitată de către acesta nu numai că nu-și va atinge scopul educării inculpatului minor, ci ar putea influența negativ asupra procesului lui de reeducare. De aceea, este oportună aplicarea în privința a prevederilor art. 90 Cod penal.

Totodată, solicitarea părții apărării privind stabilirea inculpatului a pedepsei cu munca neremunerată în folosul comunității nu poate fi acceptată, or respectiva pedeapsă ar fi exagerat de blîndă în raport cu fapta comisă și în deosebi cu urmările survenite.

Inculpatul a recuperat dauna materială cauzată prin infracțiune, fapt confirmat de succesorul legal a părții vătămate N. Savca, care însă nu a dorit să-și retragă acțiunea civilă și nici nu a refuzat la ea, motiv pentru care sentința în această parte va rămînea fără schimbări.

5. Procurorul a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea acestei decizii și menținerea sentinței.

Recurentul a invocat că în cadrul examinării cauzei penale de către instanța de fond, declarațiile inculpatului Diadic Virgiliu, că nu a fost în stare de ebrietate au fost verificate.

Astfel, s-a stabilit că o altă persoană cu nume Diadic sau Dediu la data de 16.06.2012, anume în rezultatul accidentului rutier nu a fost internată în spital. În ședința instanței de fond a fost prezentată fișa medicală a bolnavului staționar cu nr. 9197, care a fost completată greșit de către lucrătorii medicali, sursa completării fiind foaia de însoțire nr. 136 la fișa de solicitare a asistenței medicale de urgență. Fișa de însoțire a fișei de urgență a fost îndeplinită de medicul de la urgență, fără buletinul de identitate și numai din spusele persoanelor prezente la locul faptei, iar numărul de identificare aparține lui. Fișa medicală nr. 9197 pe numele lui (Dediu) Diadic Virgil conține informații despre data, locul comiterii accidentului rutier, în care a fost implicat Diadic V., respectiv sunt descrise vătămarile corporale ale lui Diadic primite în rezultatul accidentului rutier.

Faptul că în informația prezentată de Dispensarul de Narcologie este fixat Dediu Vergil și nu Diadic Virgiliu este o simplă greșeală, datorită faptului că la momentul prelevării probelor de sînge inculpatul se afla în stare de inconștiență și nu avea careva acte.

Este necesar de a fi apreciate critic declarațiile inculpatului că avea la sine buletinul de identitate, deoarece echipa de la Salvare, la momentul completării fișei de solicitare a asistenței medicale de urgență, nu a introdus codul personal în blankul dat și datele au fost completate cu aproximație.

Părțile vătămate D. Guzun și R. Sveleba, de asemenea au confirmat consumarea de către inculpat a băuturilor alcoolice pînă la comiterea accidentului rutier.

Art. 94 CPP prevede exhaustiv cazurile în care probele nu pot fi admise în procesul penal și acestea nu sunt aplicabile pe caz.

Deci, instanța de fond corect a apreciat probele acuzării, constatînd vinovăția inculpatului în cele incriminate.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 12) Cod de procedură penală - decizia atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția,

faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului respectiv pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, inclusiv și în temeiul când hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, când faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Instanța de recurs doar verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărîrea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În sensul vizat și cu privire la argumentele invocate în recursul ordinar (*pct. 5 din decizie*), în care nici nu se conțin referiri la erori de drept concrete și clar definite, se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărîrii contestate, inclusiv cele reproduse în pct. 4 din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanța de apel a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind învinuirea înaintată inculpatului și încadrarea juridică justă a acțiunilor infracționale ale acestuia în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, inclusiv declarațiile inculpatului, părților vătămate D. Guzun, R. Sveleba, a certificatului eliberat de Dispensarul Republican de Narcologie, sub nr. 01-12/975, din 27.06.2012. pe numele de Dediu Vergil, a.n. 1993 și extrasele din fișa medicală a inculpatului, fiecare probă fiind apreciată în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor.

Mai mult, recursul declarat, potrivit argumentelor invocate și reproduse în pct. 5 din prezenta decizie, este întemeiat doar pe critica modului în care instanța de apel a apreciat circumstanțele cauzei și probele administrate.

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 414 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanței de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei în alt sens decât cel pe care îl propune procurorul este o competență și prerogativă legală a acestei instanțe, care nu este temeii de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, este lipsită de orice suport legal.

Pe lângă aceasta, soluția instanței de apel coroborează și cu următoarele circumstanțe.

Potrivit art. 8 alin. (3), 389 alin. (2) Cod de procedură penală, concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii și sentința de condamnare nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii se interpretează în favoarea inculpatului.

Sub acest aspect se reține că unica probă scrisă pe caz care, în concluzia instanței de fond, atesta starea de ebrietate a inculpatului este certificatul eliberat de Dispensarul Republican de Narcologie, sub nr. 01-12/975, din 27.06.2012, în care este indicat că în

proba biologică (sînge) prelevată de la cet. *Dediu Vergil*, a.n. 1993, concentrația alcoolului etilic reprezintă 0,40 g/l (v. 1, f.d. 110).

Însă, circumstanțele că în acest certificat este menționat alt nume, prenume și an de naștere decît cele ale inculpatului, adică Diadic Vergiliu, a.n. 1994, și că în dosar lipsesc cu desăvîrșire informații că de la inculpat ar fi fost prelevate asemenea probe biologice, și efectuată examinarea medicală în conformitate cu prevederile Ordinului MS nr. 80 din 20.03.2009 cu privire la recoltarea și analiza probelor biologice pentru stabilirea alcoolemiei, consumului de droguri și de alte substanțe psihotrope, de medicamente cu efecte similare acestora, cît și a Hotărîrii Guvernului nr. 296 din 16.04.2009 cu privire la aprobarea Regulamentului privind modul de testare alcoologică și examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate și natura ei, generează presupuneri și dubii în probarea stării de ebrietate a inculpatului, pe care instanța de apel legal și întemeiat le-a interpretat în favoarea lui, reîncadrînd just acțiunile acestuia în baza art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal.

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de procuror, că decizia atacată conține motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, că faptei inculpatului i s-a dat o încadrare juridică corectă și că recursul ordinar este și unul vădit neîntemeiat.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce recursul de pe rol este vădit neîntemeiat, el urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procuror împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 01 octombrie 2014, în privința inculpatului Diadic Virgiliu Ion, deoarece este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 25 februarie 2015.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Iurie Diaconu

Elena Covalenco